

teckning af rubriker eller kapitelöfverskrifter i en bok. Kallas äfv. Innehållsförteckning.

INNEHÅLLA, v. a. 3. (böjes som *Hälla*) 1) Uti sig omfattas, innesluta. *En tunna i-ller 60 kannor.* — 2) (i fråga om bok, skrift) Uti sig innesluta en viss mening, vissa ämnen för tanken, om hvilka läsningen bibringar begrepp. *Lagen, brefvet i-ller, att . . . Domen i-ller följande . . . Tidningen i-ller intet nytt.* — 3) Icke låta något utbekomma, hvad han äger rätt till. *I lönen för någon.* — Äfv. *Hälla inne.* — 4) *I med*, eller vanligare *Hälla inne med*, låta bli att säga, t. ex.: *Bed honom i med det.* — *Innehållande*, n. 4. o. *Innehållning*, f. 2. (för bem. 5).

INNELAGD, a. 2. (egentl. part. pass. af obrukliga verbet *Innelägga*) Se *Innellyckt*.

INNELIGGANDE, a. 1. (egentl. part. pres. af obrukl. verbet *Inneligga*) Här inuti liggande. Brukas i affärsstil. *I bref, vexel.*

INNELYCKT, a. 1. (egentl. part. pret. af obrukl. verbet *Innellycka*) Se *Inneliggande*.

INNERBRANT, i'nn'rbrannt, m. 5. Se *Eskarp*.

INNERLIG, a. 2. 1) Som går af hjertat, liflig, stark. *I bön, förtröstan, vänskap, känsla. En i förening.* — 2) (om person) Hjertlig.

INNERLIGEN, **INNERLIGT**, adv. Af hjertat, lifligt, på det högsta. *Vara i. älskad, hatad.*

INNERST, a. 1. superl. af *Inne*. Som är längst inne. — *Adv.* Längst inne.

INNESLUTA, v. a. 3. (böjes som *Sluta*) 1) Stänga inom, på alla sidor omgifva. *I något i en kista. I någon i fängelse. I en stad med belägringsverk. I i ett bref, inlägga i bref och försegla. I inom vissa gränser.* (Fig.) *I hat i sitt hjerta, hysa &c. I sig i.*, inbegripa, innesluta. *I i sina böner*, då man beder, äfven bedja för någon annan. *I i sitt beskydd*, förunnat, tilldela s. b. — *I sig*, v. r. Stänga sig inne. *I sig i ett rum.* (Fig.) *I sig i ens ynnest*, anbefalla sig åt, anhålla om &c. — *Inneslutande*, n. 4. o. *Inneslutning*, f. 2.

INNESPÄRRA, se *Inspärra*.

INNESTÅ, v. n. 2. (böjes som *Stå*) Vara öfrig, qvar. Säges om penningar, som man har att fordra. *Stå mycket i-r på min lön*, har jag icke utbekommit. — *I-ende*, part. pres. Som man har att fordra, ej utbekommen. Brukas nästan adjektivt. *Hafva penningar hos någon i. I lön.*

INNESTÅNGA, se *Instånga*.

INNEVARA, v. n. 3. Vara inne i ett rum. Brukas i polisstil, och endast i infinitiv samt af supinum härledda tempora.

INNEVARANDE, a. 1. (egentl. part. pres. af *Innevara*) Säges om en närvarande tidsafdelning. *I år, vecka. Den sjunde i i. månad. I års gröda.*

INNOVATION, --- tschón, f. 3. Förändring i det gamla, förut varande, bestående. Nyhet.

INNÄSTLA SIG, v. r. 1. (af *In* och *Näste*) Småningom, nästan oförmärkt och genom liseri eller list göra sig hemmastadd. *I sig hos någon, i ett hus, en familj. I sig i ens förtroende*, genom list eller liseri småningom förskaffa sig det.

INNÖTA, v. a. 2. 1) Genom nötning göra fördjupning i något. *Vagnshjulen hafva i-ll djupa spår på vägen.* — 2) Genom nötning göra, att något intränger i en sak. (Fig.) *I i minnet*, genom idkelig ansträngning fästa i minnet. — Äfv. *Nöta in.* — *Innötande*, n. 4. o. *Innötning*, f. 2.

INOKULERA, v. a. 1. Ympa, inympa.

INOLJA, v. a. 1. Väl smörja, bestryka med olja. — Äfv. *Olja in.* — *Inolja*, n. 4.

INOM, i'nnåmm o. innåmm, prep. 1) (i fråga om rum) a) I det inre af någonting omgifvet, begränsadt. *I staden, fästningen, huset.* — b) Innanför något omgifvande, begränsande, stängande. *I vallarna, murarna, omhågnaden. I broarna. I lås och nyckel*, inläst. — c) Närmare än ett visst gifvet afstånd. *I håll.* — 2) (i fråga om tid) a) Under tiden ifrån en viss gifven tidpunkt till en annan. *I en viss tid. I 14 dagar. I en månad. I år och dag.* — b) Innan. *I årets slut.* — 3) (Fig.) a) I en människas inre, hjerta, bröst. *Bära sin harm i sig*, hålla den inne hos sig sjelf, ej yppa den. *Tänka i sig*, för sig sjelf. — b) *Lefva i sig*, för sig sjelf, tillbakadraget, utan sällskap.

Anm. För sista bem. uttalas ordet *Innåmm*, eljest *Innåmm*.

INOMBORDS, i'nnåmmbords, adv. (fig. fam.; egentl.: inom borden af ett fartyg) Inom sig, i sitt hjerta, invertes. *Man vet ej, hvad han har i.*, hvad han tänker. *Han har mycket i.*, är inbunden, emgås med dåliga tankar, planer, afsigter.

INOMGÅRDS, i'nnåmmgård's, adv. Inom gården, hemma i gården, hemma.

INOMHUS, i'nnåmmhus, adv. I sitt hus, hemma, inom sin familj. *Arbete, trätor i.*

INOMKRING, i'nnåmmkri'ng, adv. Rundt omkring innansför.

INOMSKÄRS, i'nnåmmsehä'rs, adv. Inom skären, inom skärgården. *Segla i.*

INPACKA, v. a. 1. 1) Innesluta i packor, balar o. s. v., saker, som skola bortskickas. — 2) Tät och med viss ordning inlägga i kistor, lädor, o. s. v. — 3) Packa i tunnor (sill, ströming, o. s. v.). — Äfv. *Packa in.* — *Inpackande*, n. 4. o. *Inpackning*, f. 2.

INPACKARE, m. 3. (mindre brukl.) En, som packar in.

INPASS, i'nnpass, n. 3. (ital. *Impaccio*, hinder) *Göra i.*, säges i kortspel, då man sticker med ett lägre kort, i den förutsättning, att efterspelaren ej har något högre; (fig.) göra någon ett strek i räkningen, en otjenst.

INPASSA, v. a. 1. Passa och infoga. Säges både egentl. o. fig. *I ett ord på ett ställe i sitt tal.* — Äfv. *Passa in.* — *Inpassande*, n. 4. o. *Inpassning*, f. 2.

INPASSERA, v. n. 1. Passera in i riket. — *Inpasserande*, n. 4. o. *Inpassering*, f. 2.

INPELSA, v. a. 1. Insvepa i pelskläder. — *Inpelsande*, n. 4.

INPISKA, v. a. 1. 1) Genom piskning indrifva. *I smutsen i ett klädesplagg.* — 2) Med stryk tvinga att lära. *I abc i någon.* — Äfv. *Piska in.* — *Inpiskande*, n. 4.

INPLANTA, v. a. 1. (fig.) Liksom plantera i ens själ, sinne; gifva, bibringa. *Naturen har hos människan i-t kärlek till friheten. I dygd, gudsfruktan hos någon*, genom lära och efterdöme vänja dervid. — Äfv. någon gång *Planta in.* — *Inplantande*, n. 4. o. *Inplantning*, f. 2.

INPLOCKA, v. a. 1. Ett i sender intaga, inhämta flera smärre föremål. — Äfv. *Plocka in.* — *Inplockande*, n. 4. o. *Inplockning*, f. 2.

INPLUGGA, v. a. 1. 1) Indrifva, inslä (plug-